

Suomen Vaunuhistoriallinen Seura
Vagnshistoriska Sällskapet i Finland

Vårutflykt till Stockholm

Resan började i Åbo hamnen dit alla kom på eget bevåg från sina hemorter. Över havet färdades vi med Viking Lines nyaste fartyg M/S Viking Grace. Vi fick även i praktiken uppleva det som stod i reklamen att "östersjöns tystaste fartyg" verkligen var tyst, då den trängde genom vattnet med miljövänligt naturgas (LNG) som bränsle.

Bellmanshuset och Södra Teatern

Då vi kom i land var det första målet Scandic Sjöfartshotellet där vi skulle äta frukost. Sjöfartshotellet ligger nästan på ett åsyns avstånd från hamnen. Unga

långbenta gaseller drog gruppen, (som redan under en kort sträcka hade blivit ytterst lång) med beslutsamma steg mot Slussen. Någon som hade blivit längre bak i ledet försökte föreslå att om vi kunde

ta den betydligt kortare vägen uppför trapporna där. Gasellerna tyckte antagligen att gruppen behöver motion, för de fortsatte envist till Slussen. Där besteg vi ett högt berg och längs den promenerade vi några kilometer igen mot terminalen och sedan ner från berget och ack där var ju Sjöfartshotellet precis var det skulle vara - nästan invid terminalen.

Förutom motionen hade våra villovägar till Slussen och över berg den fördelen att vi såg Bellmanshuset som är från 1700-talet och blivit byggt till sin nutida form 1764. I det här huset bodde Carl Michael Bellman (1740-1795) sin mest produktiva tid. På våra

villovägar såg vi också Södra Teatern som är Stockholms äldsta (byggt 1852) ännu i bruk varande teater.

Frukosten var läcker och smakade bra, efter den långa motionspromenaden och bergsbestigningen, men man förundrade sig lite över att varför Sjöfartshotellet sparade på brickorna. Man fick med sig till borden, som till en del fanns i en annan våning, från det stående smörgåsbordet bara det som rymdes i händerna.

Med Djurgårdsfärjan till Vasa Muséet

Efter frukosten fortsatte promenaden igen mot Slussen, vars byggnadsarbete blivit oss bekant redan före frukosten. Härifrån tog vi Djurgårdsfärjan till Vasa Muséet. Vasa skeppet är det enda skeppet i världen från 1600-talet som är bevarat fram till våra dagar. Efter att det legat 333 år i havet i gyttjan lyftes det upp från ett djup på 32 meter till ytan år 1961.

Fartyget är förstummande och nuförtiden när man inte mera sprutar vatten över det så kan man från alla sidor på nära håll beskåda fartyget. På muséet finns det också en omfattande utställning av föremål som varit i fartyget och om livet på fartyget. Definitivt ett museum som är värt att uppleva även om man varit där flera gånger så hittar man alltid något nytt sevärt.

Statsvagnen (Unionsvagnen) är den äldsta vagnen som är bevarad i Hovstallet, men är inte längre i bruk. Vagnen har inte bromsar och har kvar sina järnringar på hjulen. Vagnen användes tidigare vid statsceremoniella körningar och högtidliga audienser. Vagnen drogs antingen med fyrspann eller sex hästar. Vagnen är tillverkad i Stockholm ca. 1840-50 av J. Normans vagnfabrik.

Hovstallet

Från Vasa Muséet promenerade vi till Hovstallet, som ligger i Östermalms stadsdel alldeles intill centrum. Hovstallets röda tegelbyggnader påminner om en medeltids borg. I byggnadernas mitt finns en stor sluten gård med springbrunn.

Byggnadskomplexet vigdes av Kung Oscar II år 1894 och väckte

stort motstånd av folket. Det massiva byggnadskomplexet i rött tegel ansågs extremt fult och helt opassande i miljön och i närheten av Hedvig Eleonora kyrkan. Det nya hovstallet var tidens mest utskällda byggnad, man tyckte bl.a. att det såg ut som ett slakteri eller som ett tukthus och att hästarna bör få

större ögonlappar när de nu var tvungna att leva i en så ful byggnad.

Från Hovstallet ordnar man ännu i denna dag alla kungafamiljens officiella besök både med bil eller häst. I Hovstallet förvaras Kungens bilar och paradvagnar och där bor naturligtvis Kungens hästar.

Daimler Limousine å.m. 1950 "bröllopps bilen" är Hovstallets äldsta bil. Bilen används mycket sparsamt och senast har den varit i bruk under Kronprinsessbröllopet 19.6 2010. Bilen har plats för 8 personer. Framrutan är även öppningsbar. Effekt: 110 hk SAE. Vikt: 2780 kg.

I Paris 1696-99 tillverkad kröningsvagn. Längd: 664 cm. Bredd: 196 cm. Höjd: 326 cm. Vikt: 1500 kg. Materialet är trä (stommen ek), stål, brons och fönstren är slipat kristallfönsterglas. Alla trä- och metalldelar är förgyllda. Fjädring: à la Daleme, dvs. fyra bladfjädrar under korgen. Korgen hänger i fyra hängremmar. Läderrämmarna är överklädda med blå sammet. Framvagnen har vändkrans, förvåg och svänglar.

Livrustkammaren

Från Hovstallet promenerade vi till det Kungliga Slottet och Livrustkammaren. Livrustkammaren är Sveriges äldsta muséum, vars rötter sträcker sig till Gustaf II Adolfs (1594-1632) tid. Han blev skjuten i många krig av åtskilliga kulor och för att visa sin styrka uppvisade han år 1628 sina beskjutna dräkter och det här var orsaken att Livrustkammaren grundades.

Livrustkammaren har omfattande samlingar av kungliga dräkter och harnesk, men där finns även gamla kröningsvagnar som är använda senast vid Karl XV kröning 1860. Till den gamla kröningsstraditionen hörde att Kungen red till kyrkan med vit häst och drottningen anlände i vagn.

Om skeppet Vasa var förstummande så var den uppstoppade hästen i Livrustkammaren för en

känslig hästmänniska en gripande upplevelse. Hjältekungen Gustaf II Adolfs hjältehingst Steriff har nämligen stått i nästan 400 år uppstoppad i Livrustkammaren.

Mycket fick sällskapetets 17 personers grupp se, uppleva och promenera (över 21 000 steg - till en del på villovägar) vi tackar ännu en gång resans ledare, Stockholm och Kungahuset.

Nähdään taas...

Hjeltekingsten Steriff (mankh. 146 cm) har stått uppstoppad i Livrustkammaren i nästan 400 år.

